

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 25 lutego 2016 r.,
wniosku skazanego **A. B.**
o wznowienie postępowania
w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w. [...]
z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w O.
z dnia 24 lutego 2012 r., sygn. akt III K [...]
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek A. B. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w. [...] z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 lutego 2012 r., sygn. akt III K [...]. Podstawą wniosku uczyniono „art. 440 k.p.k. i art. 540 § 1 pkt 1 i 2 lit. a k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 k.p.k. i art. 544 § 2 k.p.k.”.

Skazany wniósł jednocześnie o zwolnienie z kosztów sądowych, a także o przyznanie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania przedmiotowego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Już na wstępie niniejszych rozważań zauważyć należy, iż wniosek skazanego o wznowienie postępowania jest bezzasadny w stopniu oczywistym.

To zaś stwierdzenie determinuje jego przyjęcie już na etapie wstępnej kontroli okoliczności, na których został oparty, jeśli odnoszą się do one udowodnień, które były już przedmiotem rozpoznania i omówienia w postępowaniu wznowieniowym. Ustawą nowelizującą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), dodano § 3 do art. 545 k.p.k. zgodnie, z którym: *sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność*. Przepis obowiązuje od 1 lipca 2015 r.

Tym samym ustawodawca stworzył możliwość wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania, chcąc wyeliminować konieczność przeprowadzania dalszych czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie mógłby skutecznie doprowadzić do wznowienia postępowania. W związku powyższym **odmawia się przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z pominięciem wezwania autora do usunięcia jego braków formalnych. W treści tego przepisu wskazano okoliczności, które mogą świadczyć o oczywistej bezzasadności wniosku, ale wskazanie owo nie jest wyczerpujące, o czym świadczy użyte w ustawie wyrażenie „w szczególności”**. Chodzi zwłaszcza o odwoływanie się do tych okoliczności, które były już rozpoznawane na skutek wniosku o wznowienie postępowania lub z urzędu. W toku postępowania z art. 545 § 3 k.p.k. nie dochodzi zatem do merytorycznego rozpoznania wniosku, ani do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do badania wniosku o charakterze *quasi* formalnym, wstępnym, choć pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia.

Dopiero po tym badaniu i stwierdzeniu braku podstaw do uznania wniosku za oczywiście bezzasadny przechodzi się do dalszych czynności prowadzących do merytorycznego rozpoznania wniosku (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., sygn. akt II KO 49/15*, LEX nr 1812335.).

Odnosząc wskazane wyżej rozważania do realiów rozpoznawanego judykatu wskazać należy, iż właśnie z taką, określoną w art. 545 § 3 k.p.k., sytuacją mamy do czynienia. Skazany we wniosku w przeważającej części powołuje się na tożsame okoliczności, które były już przedmiotem rozpoznania i omówienia w postępowaniu wznowieniowym (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2015 r. oddalające wniosek o wznowienie, sygn. akt V KO 18/15, k. 61-akta SN*), bądź odnosi się do okoliczności, wskazując - jego zdaniem - innowacyjne źródła, jednakże zmierzające w istocie do wykazania znanych już informacji. Takie podstawy wniosku nie mogą skutecznie wyrzucić zamierzonej przez skazanego konsekwencji i pozostają bez znaczenia dla kwestii jego odpowiedzialności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w części wstępnej postanowienia.